

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา

การศึกษารวบรวมข้อมูลด้านทรัพยากรดินโดยใช้แผนที่ดินระดับจังหวัดฉะเชิงเทรา มาตราส่วน 1:50,000 ของกรมพัฒนาที่ดิน (2550) ประเมินลักษณะทรัพยากรดินในพื้นที่ระยะ 3 กิโลเมตรจากชายฝั่งทะเลเข้ามาในแผ่นดิน พบว่าทรัพยากรดินส่วนใหญ่เป็นชุดดินบางปะกง 22,574 ไร่ หรือร้อยละ 31.36 รองลงมาเป็นหน่วยสัมพันธ์ของชุดดินท่าจีนและชุดดินบางปะกง 21,724 ไร่ หรือร้อยละ 30.44 ชุดดินสมุทรปราการ 11,722 ไร่ หรือร้อยละ 16.43 ชุดดินสัดหีบ 8,653 ไร่ หรือร้อยละ 12.13 ชุดดินท่าจีน 2,249 ไร่ หรือร้อยละ 3.15 ชุดดินบ้านบึง 1,752 ไร่ หรือร้อยละ 2.46 ชุดดินชะอำ 1,643 ไร่ หรือร้อยละ 2.30 พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน 595 ไร่ หรือร้อยละ 0.83 และหน่วยผสมของชุดดินสัดหีบและชุดดินบ้านบึง 450 ไร่ หรือร้อยละ 0.63 ดินส่วนใหญ่มีพัฒนาการหน้าตัดต่ำ ความอุดมสมบูรณ์สูง แต่มีปัญหาเป็นดินเค็ม

การศึกษาสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินใช้พื้นที่ศึกษาในระยะ 3 กิโลเมตรจากชายฝั่งทะเลเข้ามาในแผ่นดิน พบว่าการใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ป่าชายเลน โดยในปี พ.ศ. 2550 มีพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำผสม 24,796 ไร่ หรือร้อยละ 33.26 พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำร้าง 12,130 ไร่ หรือร้อยละ 16.27 พื้นที่ป่าชายเลน 2,345 ไร่ หรือร้อยละ 3.15 พื้นที่ตัวเมืองและย่านการค้า 9,364 ไร่ หรือร้อยละ 12.56 พื้นที่หมู่บ้าน 3,020 ไร่ หรือร้อยละ 4.05 พื้นที่หมู่บ้าน/ไม่ผลผสม 4,375 ไร่ หรือร้อยละ 5.87 พื้นที่อุตสาหกรรม 4,215 ไร่ หรือร้อยละ 5.65 ส่วนพื้นที่อื่นๆ เช่น พื้นที่ทำนาข้าวพื้นที่ปลูกมะพร้าว พื้นที่นาข้าวพื้นที่ลุ่ม พื้นที่แหล่งน้ำมีขนาดพื้นที่เล็กน้อย อย่างไรก็ตามในปี พ.ศ. 2550 พบพื้นที่ชายฝั่งทะเลถูกกัดเซาะหายไป 2,370 ไร่ หรือร้อยละ 5.50

จากการตรวจสอบ และสอบถามประชาชนในพื้นที่ชุมชนริมฝั่งทะเลปากแม่น้ำบางปะกง เกี่ยวกับปัญหาด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 150 ตัวอย่าง ในพื้นที่ตำบลสองคลอง ตำบลบางปะกง ตำบลท่าข้าม อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ตำบลคลองตำหรุ และตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ตำบลละ 50 ตัวอย่าง พบว่าประชาชนส่วนใหญ่ร้อยละ 42.10 คิดว่าปัญหาการขัดแย้งการใช้ประโยชน์ที่ดินกับพื้นที่อุตสาหกรรมเป็นปัญหาหลัก รองลงมาเป็นปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลร้อยละ 41.08 ปัญหาหน้าเสี้ย และปัญหาด้านสังคม เช่น ประชากรแฝงมากขึ้น ปัญหา ยาเสพติด และปัญหาอาชญากรรมร้อยละ 12.56 ส่วนที่เหลือเป็นปัญหาอื่นๆ เช่น ปัญหาแหล่งน้ำจืดสำหรับอุปโภคบริโภคมีน้อย และปัญหาเส้นการคมนาคมขนส่งไม่สะดวก เกิดการทรุดตัว

ในการศึกษานี้จึงได้เสนอแนะแนวทางในการกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เป็นไปตามศักยภาพของทรัพยากรในพื้นที่ โดยกำหนดเขตพื้นที่ป่าไม้ชายเลนที่ต้องสงวนไว้เพื่อการอนุรักษ์ 2,345 ไร่ หรือร้อยละ 3.15 เขตปลูกป่าชายเลนเป็นแนวกว้างประมาณ 300 เมตร ตลอดแนวชายฝั่งยาว 27 กิโลเมตร 5,062 ไร่ หรือร้อยละ 6.79 เขตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ 36,926 ไร่ หรือร้อยละ 49.53 เขตเกษตรกรรม 2,000 ไร่ หรือร้อยละ 2.67 พื้นที่สถานที่ราชการ 4,303 ไร่ หรือร้อยละ 5.77 พื้นที่ตัวเมืองและย่านการค้า 9,364 ไร่ หรือร้อยละ 12.56 พื้นที่หมู่บ้าน 3,020 ไร่ หรือร้อยละ 4.05 และพื้นที่หมู่บ้าน/ไม่ผลผสม 4,375 ไร่ หรือร้อยละ 5.87 เขตอุตสาหกรรม 4,215 ไร่ หรือร้อยละ 5.65 เขตพัฒนาแหล่งน้ำ 1,955 ไร่ หรือร้อยละ 2.62